

РЕШЕНИЕ

№ 515

гр. гр. Хасково, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20225640102884 по описа за 2022 година

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединение искове с правно
основание чл. 45, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) от Н. А. Х., ЕГН
*****, с адрес: с.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. И. Б. от АК -
Кърджали, против М. Р. И., ЕГН *****, с адрес: с.*****, с правно основание
чл. 45, ал.1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Ищецът твърди, че в Районен съд - Кърджали било внесено Постановление на
основание чл. 375 от НПК и ответникът бил предаден на съд за това, че на 01.11.2020 г. в
земището на с. Петелово, общ. Черноочене, обл. Кърджали чрез възпроизвеждане на
изстрел с огнестрелно оръжие - пушка марка „ИЖ - 54“, кал. 12, сер. № С1531, причинил на
ищеца средна телесна повреда, изразяваща се в проникване на въздух в меките тъкани на
гърдния кош, шията и средностението, довело до разстройство на здравето, временно опасно
за живота, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност,
представляваща източник на повишена опасност - ловуване, като нарушил чл. 59, ал. 1 от
Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, който
задължава лицата, получили разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на
огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях и разрешение за придобиване и/или съхраняване на
взривни вещества и пиротехнически изделия, да ги опазват от кражби, изгубване и достъп
на други лица и да предприемат мерки за недопускане на злополуки или наранявания при
употребата им, както и чл. 8, т. 1 от Указания за безопасно боравене с огнестрелно оръжие
за ловни цели, приети от УС на НЛРС-СЛРБ на 21.11.2014 г., който забранява стрелба по

шум, по неясно видима цел и/или по такава, която може да предизвика злополука, както и т. 5 от Указания за безопасност при боравене с ловно оръжие и боеприпаси по време на ловните излети, приети на Заседание на Ловния съвет към ИАГ на 27.09.2011 г., според който се забранява стрелба по шум или по неясно видима цел - престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК.

Било образувано и проведено АНД № 72/2022 г. по описа на РС- Кърджали. С Решение № 35/09.02.2022 г., постановено по АНД № 72/2022 г., състав на РС-Кърджали признал за виновен ответника в извършване на престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК, като на основание чл. 78а от НК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание „глоба“ в размер на 1 300,00 лева.

Според ищеца, с деянието си ответникът извършил престъпление спрямо телесната му неприкосновеност и с това му нанесъл неимуществени вреди, изразяващи се в силни болки, страдания и последващи неприятни изживявания, довели до продължително медицинско лечение. Посегателството върху личността и нейната телесна неприкосновеност било едно от най - силните стресогенни фактори, след тези посегателства срещу половата неприкосновеност. Това обстоятелство поставяло отпечатък за дълго време във физическото и психическото здраве на пострадалия без сигурни данни за посоката на неговото развитие. И докато физическата травма отшумявала за един сравнително по- кратък период, то в резултат на престъплението била настъпила съществена промяна в цялостното поведение на пострадалия, а именно постоянно безпокойство, уплаха и отчужденост към околните. Ищецът бил в състояние на тревожност, което макар и загубило първоначалната си острота, не било напълно преодоляно, а случилото се и последиците свързани с досъдебното и съдебно производство способствали трайното запечатване от пострадалия на физикотравматичните и психотравматичните изживявания, свързани с престъплението.

Вследствие на извършеното престъпление, ищецът търпял неимуществени и имуществени вреди предвид причинените му телесни увреждания и травмиране от извършеното по отношение на него от ответника и водените досъдебно и съдебно производство. В резултат на виновното поведение на ответника бил претърпял и продължавал да търпи неимуществени вреди на стойност 15 000,00 лева за причинени болки и страдания в резултат на престъплението и имуществени вреди на стойност 1500,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за ангажиране на повереник при воденото досъдебно производство. Така причинените от ответника на ищеца неимуществени и имуществени вреди в общ размер на 16 500,00 следвало да бъдат репарирани.

По изложените съображения, иска от съда да постанови решение, с което ответникът бъде осъден да му заплати сумата в общ размер на 16 500,00 лева, от които 15 000,00 лева за причинени неимуществени вреди и 1 500,00 лева за причинени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху главницата, считано от момента на извършване на деянието - 01.11.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и направените разноски по делото.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът депозира писмен отговор на исковата молба. Счита предявените искове за допустими, но неоснователни.

Изложено е в отговора, че по време на лов при произвеждане на изстрел ответникът в действителност причинил на ищеца средна телесна повреда, но бързите медицински грижи довели до пълното му оздравяване, без последици за здравословното му състояние в бъдеще. При определяне на обезщетението следвало да се вземе предвид и поведението на ищеца, с което същият допринесъл за настъпване на произшествието. Преди започване на ловуването се извършвал инструктаж, при който се определяло мястото, което всеки ловец ще заема при ловуването. Това се правело с цел всеки ловец да знае разположението на колегите си и за да не се допусне прострелване. От материалите по досъдебното производство било видно, че ищецът бил напуснал определеното му място като не предупредил никой от ловуващите. Събраните доказателства категорично сочели, че ищецът допуснал и друго нарушение на правилата за ловуване, а именно бил без задължителна оранжева жилетка или шапка. При наличието на тези задължителни атрибути за безопасност ответникът щял да забележи ищеца и не би произвел изстрел.

От друга страна твърденията за нарушено психично състояние на ищеца не отговаряли на действителното му състояние. Поведението на ищеца не било променено и и той водел живот, както и преди произшествието. Никой не бил забелязал промяна у ищеца, а освен това същият продължавал да ловува, което доказвало, че произшествието не било оказало влияние на психиката му.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, събраните по делото доказателства и становищата на страните, съобразно чл.235 ал.2, вр. чл.12 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното в цялост АНД № 72 по описа за 2022 г. на РС – Кърджали е, че с влязло в сила Решение № 35 от 09.02.2022 г., постановено по АНД № 72 по описа за 2022 г. на РС – Кърджали, ответникът М. Р. И. е признат за виновен в това, че на 01.11.2020 г. в землището на с. Петелово, общ. Черноочене, обл. Кърджали чрез възпроизвеждане на изстрел с огнестрелно оръжие - пушка марка „ИЖ - 54", кал. 12, сер. № С1531, причинил на ищеца Н. А. Х. средна телесна повреда, изразяваща се в проникване на въздух в меките тъкани на гръдния кош, шията и средностението, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - ловуване, като нарушил чл. 59, ал. 1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, който задължава лицата, получили разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях и разрешение за придобиване и/или съхраняване на взривни вещества и пиротехнически изделия, да ги опазват от кражби, изгубване и достъп на други лица и да предприемат мерки за недопускане на злополуки или наранявания при употребата им, както и чл. 8, т. 1 от Указания за безопасно боравене с огнестрелно оръжие за ловни цели, приети от УС на НЛРС-СЛРБ на 21.11.2014 г., който

забранява стрелба по шум, по неясно видима цел и/или по такава, която може да предизвика злополука, както и т. 5 от Указания за безопасност при боравене с ловно оръжие и боеприпаси по време на ловните излети, приети на Заседание на Ловния съвет към ИАГ на 27.09.2011 г., според който се забранява стрелба по шум или по неясно видима цел - престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК, като на основание чл.78а от НК, съдът го е освободил от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1300 лв.

Съдебният акт е влязъл в сила на 25.02.2022 г.

Установява се от съдържащите се в АНД № 72 по описа за 2022 г. на РС – Кърджали /Досъдебно производство № 601/2020 г. по описа на РУ Кърджали при ОД МВР Кърджали, представляващо пр.пр. № 2274/2020 г. по описа на РП – Кърджали/ писмени доказателства, че ответникът е правоспособен ловец, видно от Удостоверение за придобито право на лов № 69400/06.07.2017г., издадено от ДГС- Хасково при ИАГ към МЗХГ, както и че е притежавал ловна пушка марка „ИЖ-54", cal. 12, сер. № С1531, за което е имал издадено от РУ- Хасково разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси № 20180434911/02.10.2018г., валидно до 01.10.2023г., както и валиден ловен билет. Ищецът, според събраните по досъдебното производство доказателства също е правоспособен ловец и е имал разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси- ловни пушки и боеприпаси към тях, от РУ- Хасково, както и валиден ловен билет. Към 01.11.2020г. двамата са били членове на Ловно- рибарско дружество- с.Николово при Сдружение „Ловно- рибарско дружество Хасково“- гр.Хасково, за което притежавали и валидни членски карти.

На л.39 в том I от материалите по Досъдебно производство № 601/2020 г. по описа на РУ Кърджали при ОД МВР Кърджали се съдържа пълномощно от ищеца Н. А. Х. и договор за правна защита и съдействие, сключен между него и адв. И. Б. на 16.02.2021 г., с предмет оказване на правна защита и съдействие в качеството на повереник по ДП № 601/2020 г. по описа на РУ – Кърджали. Договорено е възнаграждение в размер на 1500 лв., като е отбелязано че същото в платено в брой на адвоката.

От Център за спешна медицинска помощ – Хасково е изпратена на разследващите органи и в заверени преписи съставената медицинска документация относно оказаната спешна медицинска помощ на Н. А. Х. на 01.11.2020 г. от спешен екип на ЦСМП – Хасково, а от Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Свети Георги“ ЕАД – ИЗ № 63594/3773 от 2020 г. на пациента Н. А. Х. от Втора клиника по хирургия за периода 01.11.2020 г. до 09.11.2020 г. В същото се съдържа Епикриза, издадена от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД за ищеца по КП 215 Оперативно лечение на болести на бял дроб, медиастиnum, плевра и гръдна стена, без онкологични заболявания, постъпил на 01.11.2020 г. и изписан на 09.11.2020 г., според която на Н. А. Х. е поставена окончателна диагноза „Травми на други уточнени органи на гръдната кухина, с открита рана в гръдната кухина“; анамнеза: докаран от екип на ЦСМП – гр.Хасково. Прострелян с ловджийска пушка в областта на лявото рамо. Инцидентът е станал по време на лов. За обективно състояние се сочи, че пациентът е

контактен, адекватен, ориентиран за време, място и собствена личност, хемодинамично стабилен, изразен подкожен емфизем в глава и шия и наличие на подкожен емфизем в лява гръдна половина. Подробно са описани и направените му изследвания и проведените медикаментозна терапия, както и извършената оперативна интервенция на 01.11.2020 г.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Г. М. Х., Х. Д. Д. – по искане на ищеца и Ю. Б. Б. и С. Т. Д. – сочени и водени от ответника.

От показанията на свид. Г. М. Х. – съпруга на ищеца, се установява, че след инцидента и престоя на мъжа ѝ в болницата в гр.Пловдив, където е претърпял операция, същият е продължил лечението си у дома като в продължение на една година е приемал хапчета. Чувствал се зле и изпитвал болка, било му много лошо и бил стресиран. Не искал да говори с никой и стресът се отразил и на децата им. Опитал се да работи след 9 месеца, но заради болката, не успял да се задържи на работа и един месец. Към настоящия момент вече работел. Свидетелката посочва, че получили помощ от близки и приятели, но не и от ответника, който дори не се обадил да се извини на съпруга ѝ.

Съдът кредитира тези показания съобразно правилото на чл.172 ГПК, доколкото са логични и последователни, а и са резултат на непосредствени и лични възприятия.

Свид. Х. Д. Д. сочи, че е също ловец и в деня на инцидента е бил заедно със страните, но не е възприел пряко прострелването. Описва състоянието на ищеца непосредствено след това като много сериозно и тежко, вследствие на раната Н. загубил много кръв. Нараняването било около сърцето. Според свид. Д., след изписването на ищеца от болницата, същият се чувствал като половин човек, а психическото му състояние било „страшно“, тъй като преди инцидента той полагал грижи за семейството си и само той работел, но това се променило, тъй като не бил толкова трудоспособен. По отношение на лова на 01.11.2020 г. заявява, че е бил проведен инструктаж от отговорника на лова, имало и разстановка кой къде трябва да бъде. Смята, че инцидентът е станал на поста на ищеца или на този на ответника. Не знае дали ищецът е бил с обозначена шапка или оранжев елек.

От показанията на свид. Ф. С. Р., който също е присъствал на лова през 2020 г. се установява още, че „пусията“ на ищеца не е била на мястото, където той го е намерил след прострелването в безсъзнание, окървавен и с излизаща пяна от устата, както и че още през същата година той се е върнал на лов. Свид. Р. посетил ищеца няколко дни след като се прибрал в дома си от болницата като тогава все още не бил оздравял. Видял го още веднъж 2-3 месеца след това. Категоричен е, че ищецът е бил с оранжева шапка.

Свид. С. Т. Д. допълва, че на няколко пъти е виждал ищеца да излиза от своята „пусия“, за което устно е уведомявал председателят на ловната дружинка, както и че в последно време ищецът е бил 5-6 пъти на лов за разлика от преди това, когато това се е случвало по-често.

Според свид. Ю. Б. Б., той заедно с ответника отишли в дома на ищеца, за да се разберат двамата за обезщетението, при която среща ищецът бил сам и ги посрещнал в дома си. Ответникът предложил сума от 2000 – 2500 лв., но ищецът казал, че си е ангажирал

адвокат и ако реши нещо, ще се обади. Нямамо роднини, близки или приятели. Не помни и с точност кога се е случило това като посочва, че може би това е станало два месеца след инцидента.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Предявени са при условията на обективно кумулативно съединение искове с правно основание чл. 45, ал.1 от ЗЗД, които са процесуално допустими.

Разгледани по същество, и искът за неимуществени вреди е частично основателен, а този за имуществени вреди – неоснователен, като съображенията за това са следните:

Фактическият състав на непозволеното увреждане обхваща следните елементи: деяние, противоправност на деянието, причинна връзка и вина. За да се приеме, че е налице деликт, всички елементи трябва да съществуват в единство. В тежест на ищеца е да докаже наличието на елементите от фактически състав на основанието, на което претендира ангажиране отговорността на ответника, а именно: противоправно поведение от страна на делинквента, вреда, причинна връзка между деянието и претърпените вреди. Вината като елемент от състава на непозволеното увреждане, се предполага до доказване на противното, съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД, при което тежестта да обори законовата презумпция се възлага на ответника.

По делото, както бе посочено по-горе, предвид влязлото в сила Решение № 35 от 09.02.2022 г., постановено по АНД № 72 по описа за 2022 г. на РС – Кърджали, с което ответникът М. Р. И. е признат за виновен в това да е извършил престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК и на основание чл.78а от НК е освободен от наказателна отговорност като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1300 лв., съдът намира, че се доказва по несъмнен начин първата от кумулативно изискуемите предпоставки от фактическия състав на основанието, на което се претендира обезщетение за вредите – противоправно деяние, извършено от страна на ответника, а именно причиняване на средна телесна повреда на ищеца чрез възпроизвеждане на изстрел с огнестрелно оръжие поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - ловуване, за което е ангажирана и в случая наказателната му отговорност при форма на вина – непредпазливост (престъпна самонадеяност).

Съгласно разпоредбата на [чл. 300 ГПК](#), влязлата сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. С акта си по [чл. 78а НК](#) наказателният съд се произнася по същия кръг въпроси, по които и с присъдата. Разликата се състои само във вида на отговорността – освобождаването от наказателна отговорност и налагане или неналагане на административно наказание с оглед виновността на дееца. Деянието и в този случай е престъпление, а не административно нарушение, и решението по [чл. 78а НК](#), с което е наложено административно наказание е приравнено на влязла в сила присъда, в който смисъл са задължителните за съда указания

дадени в т. 15 на ТР № 6 от 06.11.2013 г. по т. д. № 6/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС.

Ето защо следва да се приеме, че механизмът на настъпване на увреждането е установен с влязлото в сила на 25.02.2022 г. Решение № 35 от 09.02.2022 г., постановено по АНД № 72 по описа за 2022 г. на РС – Кърджали, като са налице предпоставките на чл. 45 ЗЗД за присъждане на обезщетение на ищеца за претърпените от него неимуществени вреди вследствие на нанесените му телесни повреди.

Относно вида и характера на причинените на ищеца увреждания, намиращи се в причинна връзка с инцидента от 01.11.2020 г., съдът отчита травматичните увреждания, за които е ангажирана наказателната отговорност на ответника в настоящото производство, а именно: средна телесна повреда, изразяваща се в проникване на въздух в меките тъкани на гръдния кош, шията и средностението, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, начина на причиняване на увреждането, а именно чрез възпроизвеждане на изстрел с огнестрелно оръжие, както и обстоятелството, че се касае за немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, а именно ловуване.

По отношение на претърпените неимуществени вреди под формата на болки и страдания в резултат на процесното деяние, следва да се има предвид, че както наличието им, така и тяхната пряка и непосредствена връзка с увреждането, се доказват по безспорен начин от съвкупния анализ на кредитираните гласни доказателства на всички разпитани свидетели, а също така и от неоспорените медицински документи, съдържащи се в ДП № 601/2020 г. по описа на РУ - Кърджали. Касае се за неблагоприятно засягане на лично, нематериално благо - здравето на физическото лице, поради което и доколкото претърпените вреди са неимуществени, те не подлежат на точна парична оценка и при определяне размера на дължимото обезщетение за тях следва да се изхожда от установения в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД критерий за справедливост. Съгласно ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид при определяне на размера на обезщетението. С оглед тежестта на уврежданията, които е получил ищеца, продължителността на лечението му, обстоятелството, че се е наложила животоспасяваща медицинска интервенция и които увреждания са в пряка причинно – следствена връзка с деянието на ответника, продължителността и интензивността на търпените болки и страдания, наличието на период, през който ищецът е бил в невъзможност да полага труд и затрудненията му след това (показанията на свид. Г. М. Х., според която девет месеца след операцията е изпитвал болки и не е бил напълно възстановен), нервността му и нежеланието му да общува с хора, допълнителното психическо натоварване, свързано с факта и че децата му са се чувствали стресирани от инцидента, породеният комплекс за малоценност от това, че не може да се грижи достатъчно за семейството си, т.е. негативните му психически преживявания, възрастта му, както и с оглед социално-икономическите условия в страната към релевантния момент, съдът приема, че за справедливото овъзмездяване на неблагоприятното засягане на неговото здраве следва

да му бъде престирана сума в размер на 10 000 лева. Според настоящия съдебен състав, посочената сума в достатъчна степен обезщетява преживените от ищеца болки и страдания.

По тези съображения съдът счита, че искът за неимуществени вреди следва да бъде уважен за горепосочената сума от 10 000 лева, а в останалата му част, за разликата до пълния предявен размер от 15 000 лв. като неоснователен следва да бъде отхвърлен. Тази сума е дължима ведно с поисканата законна лихва върху нея от 01.11.2020 г. - датата на увреждането, съгласно чл. 86, ал. 1, във вр. с чл. 84, ал. 3 ЗЗД до окончателното ѝ изплащане.

Не се установява, според настоящия съдебен състав релевираното от страна на ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат поради това, че ищецът е напуснал определеното му място за ловуване, както и че е допуснал нарушение на правилата за това, а именно бил е без задължителна оранжева жилетка или шапка. Съгласно т. 7 от ППВС 17/1963 г. съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т. е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно. В настоящия случай, от кредитираните показания на свид. Ф. С. Р. категорично се установява, че ищецът е носил оранжева шапка като задължителен атрибут за безопасност, а от страна на ответника не бяха ангажирани убедителни доказателства, че в деня на процесния лов – 01.11.2020 г. ищецът не се е намирал на определеното му за това място. Индиции в тази насока се съдържат в показанията на свидетелите Ф. С. Р. и С. Т. Д., последният от които дори не е бил пряк свидетел случилото се след прострелването, но дори да се приеме, че „пусията“ на ищеца не е била на мястото, където свид. Р. го е намерил след прострелването в безсъзнание, окървавен и с излизаша пяна от устата, то нелогично е твърдението на ответника, че инцидентът не би бил настъпил при положение, че последният сам е нарушил изискванията за безопасност и нуждата от повишено внимание при ловуване. Предвид така изложените съображения, съдът намира възражението за съпричиняване от страна на пострадалия за необосновано, а оттук и за неоснователно.

За недоказан и неоснователен в своето основание, съдът намира иска за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди от инцидента за сумата от 1500 лв., представляваща заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение на ангажирания повереник по ДП № 601/2020 г. по описа на РУ – Кърджали. В досъдебното производство ищецът е имал процесуалното качество на свидетел /пострадал/. Разноските са направени по договорка между него и упълномощения му договорен адвокат във връзка с извършване на отделни процесуални действия по воденото досъдебно наказателно производство и не са елемент от състава на вредоносния резултат по смисъла на чл. 45 ЗЗД, чието овъзмездяване се претендира. Ето защо, съдът намира, че този иск се явява неоснователен и недоказан и като такъв, следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и двете страни имат право на разноски, но доколкото само

ищецът е направил изрично искане за такива, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, единствено на същия следва да се присъди сумата от 1242,42 лева, съобразно ангажираните доказателства за извършването им и съразмерно на уважената част от исковете.

Съгласно чл. 83, ал. 1, т.4 ГПК ищецът е освободен от внасяне на държавна такса, поради което и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати по сметка на РС-Хасково държавна такса в размер на 400,00 лева, съобразно размера на присъденото обезщетение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.45, ал.1 ЗЗД, М. Р. И., ЕГН *****, с адрес: с.*****, да заплати на Н. А. Х., ЕГН *****, с адрес: с.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. И. Б. от АК - Кърджали, сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди - болки и страдания, настъпили в следствие на причинена му на 01.11.2020 г. в землището на с. Петелово, общ. Черноочене, обл. Кърджали, чрез възпроизвеждане на изстрел с огнестрелно оръжие - пушка марка „ИЖ - 54", кал. 12, сер. № С1531, средна телесна повреда, изразяваща се в проникване на въздух в меките тъкани на гръдния кош, шията и средностението, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - ловуване, в резултат на виновно поведение на М. Р. И., признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК с влязло в сила Решение № 35 от 09.02.2022 г., постановено по АНД № 72 по описа за 2022 г. на РС – Кърджали, ведно със законната лихва върху нея, считано от 01.11.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 10 000 лева до пълния предявен размер от 15 000 лева като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. А. Х., ЕГН *****, с адрес: с.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. И. Б. от АК – Кърджали против М. Р. И., ЕГН *****, с адрес: с.*****, иск с правно основание чл.45 ЗЗД, за заплащане на сумата от 1500 лева, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди - заплатено от Н. А. Х. адвокатско възнаграждение на ангажирания повереник по ДП № 601/2020 г. по описа на РУ – Кърджали, настъпили в следствие на причинена му на 01.11.2020 г. в землището на с. Петелово, общ. Черноочене, обл. Кърджали, чрез възпроизвеждане на изстрел с огнестрелно оръжие - пушка марка „ИЖ - 54", кал. 12, сер. № С1531, средна телесна повреда, изразяваща се в проникване на въздух в меките тъкани на гръдния кош, шията и средностението, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - ловуване, в резултат на виновно поведение на М. Р. И., признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 от НК с влязло в сила Решение № 35 от 09.02.2022 г., постановено по АНД № 72 по описа

за 2022 г. на РС – Кърджали, ведно със законната лихва върху нея, считано от 01.11.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА М. Р. И., ЕГН *****, с адрес: с.*****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на Н. А. Х., ЕГН *****, с адрес: с.*****, съдебен адрес: гр.*****, адв. И. Б. от АК - Кърджали, сумата от 1242,42 лева, представляваща направени разноси по делото, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА М. Р. И., ЕГН *****, с адрес: с.*****, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати по сметка на РС - Хасково сума в размер на 400,00 лева, представляваща дължима държавна такса по делото, както и сумата от 5,00 лева за държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за нейното събиране.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. С.